

Творення Про створення ночі та людей, золоті часи

Міфологія Індії

"Творення"

Спочатку не було нічого. Не було ні сонця, ні місяця, ні зірок. Лише безмежні води: з темряви першотвореного хаосу, що покоївся без руху, ніби в глибокому сні, води виникли раніше інших творінь. Води народили вогонь. Великою силою тепла в них народжено було Золоте Яйце.

Тоді ще не було року, тому що нікому було відміряти час; але стільки, скільки триває рік, плавало Золоте Яйце у водах, у безмежному і бездонному океані. Через рік із Золотого Зародка виник Прародич Брахма. Він розбив яйце, і воно розкололось надвоє. Верхня половина його стала Небом, нижня — Землею, а між ними, щоб розділити їх, Брахма помістив повітряний простір. І він утвердив землю серед вод, і створив сторони світу, і поклав початок часові. Так був створений Всесвіт.

Але тоді творець озирнувся довкола і побачив, що у всьому Всесвіті нема нікого, крім нього; і йому стало страшно. З того часу страх приходить до кожного, хто лишається наодинці. Але він подумав: «Адже тут немає нікого, крім мене. Кого ж мені боятися?» І страх його минув, тому що страх може бути перед кимось іншим. Але і радощів не відчував він, тому що той, хто буває один, не знає радощів.

Він подумав: «Як мені створити нащадків?» І силою думки своєї він народив шістьох синів, шістьох великих Владик творінь. А от сьомий син, Дакша, вийшов з великого пальця на правій нозі Брахми. З пальця на лівій нозі у Брахми народилася донька на

ім'я Віріні. Дакша і Віріні побралися і мали багато-багато дітей.

Їхня найстарша донька, Діті, стала матір'ю грізних демонів. Друга донька, Дану, породила могутніх велетнів. Третя — Адіті — народила дванадцяттеро світлих синів — великих богів. Серед них наймогутнішими були бог океану Варуна, бог грози та грому Індра, бог Сонця Вівасват. Та найславетнішим серед них став наймолодший син Адіті — Вішну, хранитель світу.

З давніх-давен сини Діті й Дану — їх називають асурами — були ворогами богів, синів Адіті. І боротьба між асурами та богами за владу над Усесвітом тривала багато століть, і не було їй кінця.

"Про створення ночі"

Перших людей звали Яма і Ямі. Коли Яма помер, його сестра Ямі проливала безутішні сльози, і не мало меж її горе. На всі вмовляння вона відповідала: «Таж він помер лише сьогодні!» Тоді ще не було ні дня, ні ночі. Тому боги сказали: «Так вона його ніколи не забуде! Треба створити ніч». І вони створили ніч. І ніч проминула, і настав ранок. А Ямі втішилась і забула про своє лихо. Тому кажуть: «Чергування ночі і дня приносить забуття горя».

"Про золоті часи"

Ті люди робили все, що заманеться, і були щасливі. Не було в них ні закону, ні беззаконня, і не було між цими людьми жодних відмінностей... Не було тоді розрізнення за кастами та способом життя, не було змішання мов.

У своїх діях люди того часу не керувалися любов'ю чи ненавистю один до одного. Від народження вони були однаково гарними та довголітніми, не поділялися на вельможних і низьких, були щасливі й не сумували.

"Про створення людей"

Коли у матері богів Адіті народився восьмий син, вона назвала його Вівасват. Він не був схожий на інших богів, адже в нього не було ні рук, ні ніг, він був гладким з усіх боків, а його зріст дорівнював його товщині. Старші брати вирішили переробити його, відсікли все зайве, і так виник прабатько людей. Він став богом сонця, і як бог сонця він зветься Сур'я. Старші діти Вівасвата народилися смертними.

Його син Яма був першою людиною на землі, що померла. Він відкрив смертним шлях у потойбічний світ. Милістю батька, бога Сур'ї та інших богів він став володарем царства мертвих і царем справедливості. В його царство тропою, прокладеною ним самим, йдуть із землі душі тих, хто помирає. Ману ж, брат Ями, єдиний із смертних, який урятувався під час Великого потопу — від нього і пішли усі люд.